

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5820010216
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5820010216.4

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na neverejnom zasadnutí konanom 25. augusta 2022 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Adriany Gallovej a JUDr. Moniky Liptákovej prejednal odvolania obžalovaných Ing. Y. N. a Mgr. V. W. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/58/2020 z 13.7.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/58/2020 z 13.7.2021.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obžalované Ing. Y. N. a Mgr. V. W. uznané za vinné z prečinu neoprávneného zachytávania počítačových údajov v spolupáchateľstve podľa § 20, § 247c ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku.

Za uvedený trestný čin bol obžalovanej Ing. Y. N. uložený podľa § 247c ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého jej bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. bola obžalovanej určená skúšobná doba vo výmere 18 mesiacov.

Obžalovaná Mgr. V. W. bola odsúdená podľa § 247c ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého jej bol podmienene odložený podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. jej bola určená skúšobná doba vo výmere 18 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd odkázal poškodenú W. G. a poškodeného JUDr. M. G. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti rozsudku okresného súdu podali obidve obžalované odvolanie, ktoré odôvodnili prostredníctvom svojho obhajcu. V odvolaní uviedli, že toto podávajú proti všetkým výrokom, nakoľko zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti, skutkové zistenia sú nejasné a neúplné a súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Poukázali, že v priebehu celého trestného konania nebol vykonaný žiaden priamy, či nepriamy usvedčujúci dôkaz preukazujúci ich vinu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ktoré skutočnosti vzal prvostupňový súd za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je nedostatočné. Pokiaľ ide o dobu uvedenú v rozsudku, súd túto ustálil len na základe domnienok a dohadov poškodenej W. G., nie na základe preukázaných skutočností. Prvostupňový súd nevykonal kľúčový dôkaz, ktorý je súčasťou spisu, a

to oboznámenie predmetnej komunikácie elektronickou poštou prostredníctvom portálu gmail medzi poškodenou a jej rodinnými príslušníkmi, ktorej zachytenie sa obžalovaným kladie za vinu. Zdôraznili, že pokiaľ poškodená neplnila zákonom ustanovené povinnosti nezneužívať informácie nadobudnuté v súvislosti a pri vykonávaní zamestnania vo vlastný prospech alebo v prospech blízkych osôb, toto jej konanie nemôže v právnom štáte požívať právnu ochranu. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania poškodená mala v súvislosti a pri vykonávaní zamestnania zisťovať rodné čísla aj ďalšie osobné údaje obyvateľov obce bez ich vedomia a tieto poskytovať svojmu synovi JUDr. M. G., ktorý ich mal následne využiť vo svoj vlastný prospech v súvislosti s výkonom jeho povolania. Pri správnom aplikovaní uvedenej zásady bolo potrebné konštatovať, že ochrana súkromia poškodenej v súvislosti s predmetnou komunikáciou skončila vtedy, keď nezákonným spôsobom zasiahla do súkromia a oprávnených záujmov dotknutých obyvateľov obce a iných osôb, ktorých osobné údaje poskytla tretej osobe bez ich vedomia. V komunikácii, ktorú obžalované na jeseň v roku 2018 vytlačili a odovzdali starostovi obce, sa nenachádza žiadna súkromná komunikácia poškodenej s jej rodinnými príslušníkmi, jej súčasťou sú iba správy usvedčujúce poškodenú z protiprávneho konania. Pokiaľ súd vykonal na hlavnom pojednávaní oboznámenie s kamerovým záznamom uloženým na USB kľúči, tento dôkaz považujú za získaný nezákonným spôsobom, nakoľko dotknuté osoby neboli upovedomené o vyhotovovaní videozáznamu. Poškodená G. nebola oprávnená do priestorov matričného úradu inštalovať akékoľvek kamerové alebo iné elektronické zariadenie. V budove ani pred budovou obecného úradu nikdy neboli a nie sú inštalované akékoľvek upozornenia na to, že priestor je monitorovaný kamerovými zariadeniami. Obžalované boli zaznamenané bez ich súhlasu. Prvostupňový súd vôbec neskúmal zavinenie obžalovaných konkrétne ich vôľovú zložku. Skutočnou vôľou obžalovaných nebolo neoprávnené zachytávať počítačové údaje poškodenej, obžalované konali výlučne s úmyslom prekaziť a odhaliť trestnú činnosť poškodenej, o ktorej sa dozvedeli bez toho, aby museli prekonať nejakú prekážku a zabezpečenie. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že obžalované tak urobili na obecnom počítači, ktorý je majetkom obce. Poškodená nemala oprávnenie používať ho na súkromné účely a obec ako vlastník tohto zariadenia a zamestnávateľ poškodenej mala oprávnenie kontrolovať spôsob používania tohto zariadenia. Je nesporné, že poškodená G. zneužívala systém REGOB, ku ktorému mala prístup z titulu výkonu funkcie matričárky v prospech vlastný a prospech svojho syna poškodeného M. G.. Poukázali, že v predmetnej veci konali na priamy pokyn starostu a preto sa nemohli dopustiť žiadneho trestného činu. Starosta ich o to požiadal, nakoľko mal podozrenie, že poškodená sa môže dopúšťať trestnej činnosti. Podozrenie, že poškodená mohla páchať trestnú činnosť vyplýva práve z listu doručeného obecnému úradu, ktorý potom starosta aj postúpil na OR PZ Dolný Kubín na ďalší postup. Napokon poškodená W. G. postupovala v rozpore s jej pracovnou zmluvou. Poukázali, že poškodená W. G. nebola oprávnená využívať pracovný počítač na súkromnú korešpondenciu, oni boli zo strany vedúceho služobného úradu poverené kontrolou dodržiavania pracovnej disciplíny na pracovisku a zistený obsah komunikácie nasvedčoval tomu, že pani W. G. ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť inému neoprávnený prospech, vykonávala svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu. Preto nemožno ani v teoretickej rovine uvažovať o naplnení znakov skutkovej podstaty prečinu neoprávneného zachytávania počítačových údajov. Ďalej uviedli, že pre konanie W. G. bolo začaté trestné stíhanie vo veci prečinu zneužitia právomoci verejného činiteľa v súbehu s prečinom neoprávneného nakladania s osobnými údajmi. Základným predpokladom trestnej zodpovednosti za prečin je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách odseku 2 § 10. Záver o tom, či pri prečine je materiálny korektív podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. je záverom právnym. Prvostupňový súd sa s týmto hľadiskom nevysporiadal. Za situácie, keď oproti tvrdeniam oznamovateľky a jej syna stojí výpoveď ďalších šiestich svedkov, je podanie obžaloby voči obžalovaným nedôvodné a neakceptovateľné. Prvostupňový súd pri vydávaní napadnutého rozsudku porušil zásadu prezumpcie neviny, ako aj zásadu náležitého zistenia skutkového stavu. Navrhli, aby krajský súd na základe podaného odvolania zrušil rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie s tým, že nebolo dokázané, že sa skutok stal, tak ako je uvedené vo výroku odsudzujúceho rozsudku, resp. aby sám rozsudkom obžalované spod obžaloby oslobodil.

K odvolaniu zaslali obžalované aj prílohy, a to záznam o poučení oprávnených osôb z 28.11.2016, záznam o oboznámení a poverení z 25.5.2018, oznámenie OR PZ Dolný Kubín z 10.8.2021, smernicu bezpečnostnej politiky z 25.5.2018, pracovnú zmluvu poškodenej W. G., anonymný list adresovaný starostovi Obce K. a jeho odstúpenie OR PZ Dolný Kubín dňa 15.8.2018 a nález Ústavného súdu Slovenskej republiky pl.US 50/2015 z 22.3.2017.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom mal na zreteli aj povinnosť prihliadať na chyby, ktoré odvolaniami neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a zistil, že odvolania boli podané v zákonom stanovenej lehote, oprávnenými subjektami a že tieto sú dôvodné.

Preskúmaním spisu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol vo veci predčasne, nevysporiadal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, pričom vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení a v predmetnej veci je potrebné za účelom náležitého zistenia skutkového stavu doplniť dokazovanie.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že prvostupňový súd sa vôbec nezaoberal obhajobou obžalovaných a motívom ich konania. Taktiež sa nedostatočne zaoberal posúdením skutočností, či poškodená pri komunikácii so svojim synom a zasielaním mu údajov o občanoch obce postupovala v súlade so zákonom. Ide pritom o podstatné okolnosti, ktoré majú význam pri posudzovaní skutku ako trestného činu v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že túto skutočnosť prvostupňový súd vôbec neskúmal a nezaoberal sa ňou. Záver prvostupňového súdu o vine obžalovaných je preto potrebné považovať za predčasný, nemajúci dostatočnú oporu vo vykonaných dôkazoch a pre náležité zistenie skutkového stavu bude potrebné dokazovanie doplniť.

Pokiaľ je v skutku uvedená doba páchania od roku 2016 do 30.11.2018, v tomto smere sa krajský súd stotožňuje s odvolacou námietkou obžalovaných, že z vykonaných dôkazov jednoznačne a nepochybne takáto doba páchania skutku nevyplýva. Ide zatiaľ len o ničím nepodložené tvrdenie poškodenej W. G.. Za podstatné pochybenie prvostupňového súdu považuje krajský súd, že nebol vykonaný dôkaz, a to oboznámenie kritickej komunikácie poškodenej W. G. so svojim synom tak, ako na to poukázali v odvolaní aj obžalovaní. Aj vzhľadom na výpoveď poškodenej W. G. a najmä v súvislosti s posudzovaním okolností v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. považuje aj krajský súd vykonanie tohto dôkazu za potrebné.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaných vo vzťahu ku kamerovému záznamu na USB kľúči s tým, že ide o absolútne neúčinný dôkaz, s touto sa krajský súd taktiež stotožňuje, avšak zároveň poznamenáva, že nejde vzhľadom na dôkaznú situáciu o dôkaz podstatný pre rozhodnutie o vine obžalovaných. Odhliadnuc aj od tohto dôkazu môže podľa názoru krajského súdu prvostupňový súd po doplnení dokazovania vo veci spravodlivo rozhodnúť.

Krajský súd sa stotožňuje aj s odvolacou námietkou obžalovaných, že ich skutočným motívom nebolo neoprávnené zachytávať súkromnú komunikáciu poškodenej, ale konali na základe žiadosti starostu a výlučne s úmyslom prekaziť a odhaliť prípadnú protiprávnu činnosť poškodenej, na ktorú ich upozornil sám starosta.

Krajský súd sa stotožňuje aj s odvolacou námietkou obžalovaných, že prvostupňový súd nevykonával vo veci nimi navrhnuté podstatné dôkazy. Aj podľa názoru krajského súdu je za účelom náležitého zistenia skutkového stavu, najmä preukázania pohnútky obžalovaných a okolností za akých došlo ku skutku, potrebné doplniť dokazovanie prečítaním tých listinných dôkazov:

- pracovná zmluva obžalovanej Mgr. V. W. - č.l. 94, 95,
- pracovná zmluva obžalovanej Ing. Y. N. - č.l. 103, 104,
- záznam o poučení oprávnenej osoby - č.l. 107-109,
- záznam o oboznámení a poverení - č.l. 123-125,
- pracovný poriadok - č.l. 126-127,
- pracovná zmluva poškodenej W. G. - č.l. 128, 129,
- podanie starostu - č.l. 320.

Taktiež bude potrebné zistiť stav konania vo veci zneužitia právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečinu neoprávneného nakladania s osobnými údajmi podľa § 374 ods. 1 písm. b) Tr. zák. v súvislosti s činnosťou poškodenej W. G. a v tomto smere zabezpečiť do spisu prípadné rozhodnutie v tejto veci.

Už na základe doposiaľ vykonaných dôkazov možno dospieť k nepochybnému záveru, že obžalovaní nekonali svojvoľne, ale pokiaľ vyrobili fotokópie súkromných správ poškodenej W. G. zo služobného počítača, bolo to na základe žiadosti starostu obce, ktorý mal podozrenie z nezákonnej činnosti vykonávanej poškodenou práve pri komunikácii so svojim synom. Nesporným je aj fakt, že obžalovaní

tieto údaje ihneď poskytl starostovi, ktorý ich zaslal na preverenie polícii. V tomto smere bude potrebné, aby prvostupňový súd dôsledne vyhodnotil povinnosti, ktoré vyplývajú nielen obžalovaným, ale aj poškodenej W. G. z pracovných zmlúv, motív konania obžalovaných a najmä fakt, že konali na základe výslovnej žiadosti svojho nadriadeného - starostu obce. Až po doplnení dokazovania vo vyššie naznačenom smere bude môcť prvostupňový súd objektívne a spravodlivo najmä s prihliadnutím na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák. posúdiť, či obžalovaní sa dopustili svojím konaním trestného činu.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže krajský súd sa stotožnil s odvolacími námietkami obžalovaných a rozsudok okresného súdu považuje za predčasný, vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, pričom dokazovanie bude potrebné doplniť, preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, keď rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.